BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

GALENI

OMNIA, QVAE EXTANT:

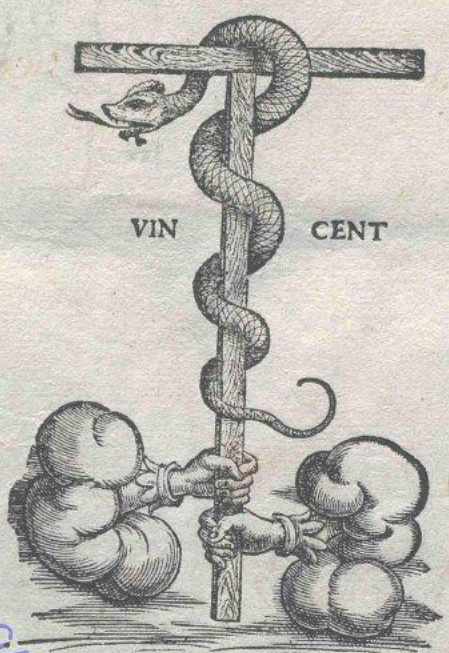
ſingulari ſtudio, ſummaq. diligentia

IO. BAPTISTÆ RASARII

Emendata, nouo ordine, cuius etiam attulimus rationem, diſpoſita, librorum nuper inuentorum acceſſione aucta, & magna ex parte in latinam linguam conuerſa.

AD ILLVSTRISS. ET POTENTISS.
ALFONSVM II. FERRARIAE,
Mutinæ, Regij Lepidi, Ducem v. Carnutum II.
prouinciarum Flaminiæ, Caferonianæ,
Feronianæq. Principem.

CVM PRIVILEGIIS.

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

VENETIIS,
Apud Vincentium Valgriſium.
M D LXII.

GALENI

OMNIA, QVAE EXTANT

Fingulari ſtudio, ſumma diligentia

IO. BAPTISTÆ RASARII

Emendata, nunquam ante, cum eorum aliquibus ratione, diſpoſita, librorum
numero, atque ordine aucta, & magna ex parte
in lucem nunc primum edita.

ADIECTIS SVPPLEMENTIS, ET POTENTISS.
ALEXANDRI VII. LITERARIIS,
Matris, Regii Imp. Ducum &c. Gratiarum &c.
pronunciarum Elenchis, Calcomatis,
Terminis, Tironibus.

CVM PRIVILEGIIS.

VENETIIS,

Apud Vincentium Valgrisium.

M D L X I I.

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

MVM

AD ILL. ET POTENTISS. ALFONSVM II. FERRARIAE, MVTINAE, REGII LEPIDI, DVCEM V. CARNVTVM II. PROVINCIARVM FLAMINIAE, CAFERONIANAE, FERONIANAE Q. PRINCIPEM:

In Galeni libros Io. Baptistæ Rasarij, medici Nouarienſis, præfatio.

ONSTAT inter omnes Dux maxime, vt ex iis rebus, quæ hac mundi ſede continentur, nihil eſt homine præſtantius, ita nihil eſſe eodem ad Dei cognitionem capeſſendam accommodatius. cum enim eum optimus procreator ita effinxerit, vt eius ſimilitudinem gerat, ceterisq. rebus omnibus in hoc terrarum orbe dominetur: tantum abeſt, aliis ut cedat, aut quicquam aliud comparari cum eo queat; ut ipſe conſilio, rationeq. cuncta gubernans, ac ſuperans, in terris quaſi Deus habeatur. quod cum facile perſpicere omnes poſſunt, tum uero multo melius cognoſcunt ij, qui omne ſuum ſtudium in doctrina, & ſapientia collocarunt. intelligunt enim quot, quantaq. inſtrumenta habeat ad ueram ſapientiam adipiſcendam, cum animos cæleſtes atq. æternos ei datos ad arcana Dei myſteria contemplanda, & perluſtranda animaduertant. quod ubi homines ſunt conſequuti, tum deniq. beati, atq. ex omni parte felices exiſtimari uere poſſunt. ac mirabile eſt, in tanta rerum uarietate, atq. copia, quæ ſunt a præſtantiſsimo illo mundi opifice procreatæ, hoc præclarum animal hominem, ita excellere, ut uſu rationis omnes alias animantes ad ſuam commoditatem, utilitatemq. traduxerit: ac non modo ea ſibi adſciuerit, quæ natura ſponte ſua fert, ſed alia inſuper admirabilia perſpicaci ingenio, mentisq. acie ad uitam bene, beateq. ducendam excogitarit. nam ſi quis in cuncta intueatur, quæ ad humanum uſum extiterunt, is maxima cum admiratione perſpiciet, alias res ſtatis anni temporibus perpetuo tenore exoriri, alias in nihilum abire, alias ad ornatum, & oblectationem, ad neceſsitatem alias datas eſſe nobis, atq. attributas. Sed quid ego de globis, corporibusq. cæleſtibus dicam? quid de illa perenni, continuataq. cæli motione loquar? quantam ſummi Dei maieſtatem, quantam potentiam, quantam æterni patris erga nos charitatem oſtendunt? vt autem propius accedamus, quam mirificos ornatus, quam artificioſas ſtructuras habet in ſe hominum ipſorum fabricatio? uerum hoc minus mirabile uidetur, quod nobis ante oculos perpetuo verſatur. Si quis tamen cuncta ſecum animo uoluat, ſingularem Dei benignitatem cognoſcet, incredibilemq. in humanis corporibus fabricandis ſapientiam ſummis ornabit laudibus, & nunquam deſinet admirari. nam præter quam quod erecti homines ſunt creati, vt quaſi ſpectatores ſuperarum rerum, atq. cæleſtium, res diuinas contemplarentur, Deumq. ipſum, parentem optimum, agnoſcerent: etiam hoc ſunt conſequuti, ut quibus rebus uita hominum tenetur, earum rerum inſtrumenta aptiſsima obtinuerint. cum enim nemo in humanis ſit, qui niſi cibo, potioneq. ueſcatur, ac niſi ſpiritum uiciſsim ducat, ac reddat, hac lucis uſura frui queat; ita nobis prouiſum eſt, ut uel una corporis noſtri parte hæc omnia obeamus: ſiquidem os ad hæc peragenda accommodatiſsimum eſt: in quo & dentes ad

molliendum cibum, & lingua ad ipſum depellendum inſunt: itemq. aſpera arteria, quę ad pulmonem uſq. pertinens excipit eam animam, quæ ducta ſit ſpiritu, eandemq. a pulmone reſpirat. ac ne quod illapſum eſſet, ſubito efflueret, natura aluum adiunxit, multiplicem, & tortuoſam, ut quod recepit, continendo mutetur, & concoquatur. Venarum uero, & arteriarum in omnes partes corporis pertinentium ortus, progreſsionesq. nemo ſine prolixa oratione explicarit. quod ſane mihi haud quaquam propoſitum eſt hoc tempore. cum enim ſanguis per uenas in totum corpus diffundatur, & ſpiritus per arterias, utræq. tam crebræ, multæq. toto corpore intextæ ſunt, ut paucis narrari uerbis non poſſe uideantur. Quid dicam de oſsibus? ſine quibus nec ſtabiliri corpus, nec apte artus finiri, nec ad motum, actionemq. accommodari unquam poſſent: quæ omnia mirabilibus quibuſdam commiſſuris illa præclare efficiunt, cumulateq. præſtant? Iam uero ſenſus, in quibus uita poſita eſt, quis cogitatione, ne dum oratione perſequatur? mirabile eſt, quanta præſtantia eorum ſit, quamq. aptus ſingulis ſit tributus locus, in quo rite, & ad hominum uitam accommodate ſuo munere fungerentur. Ac, mea quidem ſententia, nemo tam diſertus fuerit, qui hanc opificis in ſenſibus ſolertiam uerbis poſsit exprimere. quod cum ita ſit, quomodo hominis animum, mentem, rationem, conſilium, prudentiam, quæ diuina ſunt, exponemus? Ne quid uero in nobis ulla ex parte deſideraretur, eloquendi uis illa pene diuina data eſt; cuius ope illud primum conſequimur, ut ea, quæ ignoramus, diſcere: & ea, quæ ſcimus, alios docere ualeamus. deinde eius uſu cohortemur, perſuadeamus, conſolemur afflictos, perterritos à timore deducamus, lætitia elatos comprimamus, cupiditates, iracundiasq. reſtinguamus. eadem uirtus homines iuris, legum, urbium ſocietate deuinxit: eadem à uita fera, & immani ſegregauit: cuius præſtantiam is deniq. intelliget, qui diligenter attendat, quanta opera ſit ad eius uſum natura machinata. Cumq. mortalis homo ſine externis adiumentis traducere uitam non poſſet, ſed oporteret agros colere, tecta extruere, tegumenta corporum uel texta, uel ſuta comparare, tum uero omnem fabricam æris, & ferri exercere; optimus ille noſter procreator manus ad ea omnia aptas, & multarum artium adminiſtras dedit: atq. illud inſuper adiunxit, ut terrenarum rerum omnium ſit in homine dominatus: &, ut hominum ratio in cęlum uſq. penetret, ut aſtrorum ortus, obitus, curſusq. cognoſcant: ut defectiones Lunæ, Solisq. prouideant, & in omne poſterum tempus quę, quantæ, quando futuræ ſint, prædicant. quæ intuens animus accipit ab eis cognitionem Dei, ex qua oritur pietas, cui coniuncta iuſtitia eſt, reliquæq. uirtutes: ex quibus uitam beatam exiſtere, nemo eſt, niſi quis plane ſtupidus, bardusq. ſit, quem ignorare putem poſſe. Atq. homo quidem tot, tantisq. animi, & corporis bonis ab optimo mundi opifice cumulatus, poſſet ex omni parte felix cenſeri, niſi aut ſuo uitio, aut externa aliqua ui in multas ægritudines, multosq. morbos incideret. quorum quis eſt, qui enumerare queat non nomina quidem, quæ præ multitudine non poſſunt, ſed genera, quæ innumera ſunt? quotus enim quiſq. eſt, quem non aliquis interdum morbus corripiat? aut qui non uaria genera malorum ſuæ uitæ curſu non ſit uel in ſe expertus; uel in alio contemplatus? ego uero, nequid moleſtiæ, aut iniucunditatis habeat oratio, totam hanc partem ſilentio pertranſibo. neq. enim tot, tantaq. mala, quæ ſubire natura humana ſolet, ab homine, niſi idem inhumanus ſit, commemorari ſine dolore, ac ſolicitudine ullo modo poſſunt. Quam ob rem ego ſemper ſic habui in animo meo conſtitutum, eam artem, quæ hæc omnia ſub oculos nobis, tanquam in tabula, depicta ſubiiceret, ceteris & uſu, & dignitate præſtare omnibus: tum quod magis ſit ad uitam tuendam neceſſaria: tum quod animal omnium perfectiſsimum curet, eiq. uitam diuturniorem, & noxa uacantem impertiatur. Cum

enim